

(Глас јавности, 18.02.2009)

Мало Срба данас зна историјски податак да се у центру Подгорице, на ушћу Рибнице у Морачу, тачно преко пута зграде председника и Скупштине Црне Горе налазе остаци Немањиног града. Није ни чудо што то многи Срби не знају када такав историјски споменик није могао да нађе своје место ни у најновијој „Енциклопедији српског народа“. Још је болније сазнање да су своје одреднице у „Енциклопедији српског народа“ добили и осведочени „Дукљани“ из Црне Горе, који сами за себе тврде да нису Срби те да са Србима немају ништа заједничко!?! Да не помињем да нико и не помиње древни манастир светог апостола и јеванђелисте Марка у срцу данашње Подгорице. Тај манастир се директно везује за Светог Саву и његову свештену мисију у Зети с почетка XIII века. Честита исламска породица Ђечевић, која живи на негдашњем имању манастира Светог Марка, сваке године на Марковдан са свим почастима дочекује митрополита црногорско-приморског, свештенство и верни народ у литији. Они, том приликом, а следујући завет својих предака митрополиту предају косовске божуре да их принесе на ђивот Светог Петра у цетињском манастиру.

Немањин град у Немањином народу и у Немањиној земљи су затирали многи непријатељи српског народа. Доста је пострадао од османлијских окупатора, али је још више пострадао током претходних шездесет година брисања и затирања саборног памћења Срба. Сачувана је једна фотографија с почетка друге половине XIX века на којој се јасно види како је град изгледао. Међутим када се та фотографија упореди са данашњим стањем овог историјског места човека опседају и туга и мучнина.

Од Немањиног града на Рибници остала је само једна велика зидина. У Подгорици не постоји ни један путоказ или знак о каквом се споменику ради. До њега се стиже разлоканом калдрмом. Немањино име је обрисано. Ниједна новија књига не садржи

Немањин град

Пише: Велибор Џомић
субота, 21 фебруар 2009 18:10

чак ни основне податке са фотографијом. Огромна количина обрађеног камена из градских зидина је после Другог светског рата разнета и узидана у темеље и подзиде приватних кућа. Простор око Немањиног града, и то баш онај који се налази преко пута зграде црногорског председника, претворен је у јавну и са свих страна видљиву депонију за смеће! Локално комунално предузеће, истини за вољу, на наш захтев пред празник Светог Симеона Мироточивог рашчисти смеће и на неколико дана уклони контејнере.

Брисање памћења је горе од свега овога. И то није случајно. Брисање Немањиног града и података о његовом родном месту представља насушну потребу савремених историјских фалсификатора како би лакше доказивали своје тезе о Стефану Немањи као „окупатору Зете“ и Светом Сави као „верском фанатику који је на силу оправославио окупирани зетски простор“. За такве небивале тезе потребна је само једна ствар – затирање истине о Немањином родном месту. Како би онда могли да докажу да је Немања окупатор свог родног места?

Иако многи на све ово ћуте – Црква Христова нити сме, нити има право да ћути. Она чува предање и негује култ својих светитеља. А један од њих јесте Стефан Немања, првородни српски светитељ.

Митрополија црногорско-приморска већ годинама на празник Светог Симеона – Стефана Немање окупља свештенство, монаштво и верни народ на саборну архијерејску литургију, а потом и у молитвену литију од Саборног Храма Христовог Васкрсења до Немањиног града на коме се одржава Светосимеоновска академија.

И тако то бива у земаљској историји. Једни разграђују, а други граде. Једни бришу, а други обнављају памћење. Једни се одричу, а други чувају предање. Једни газе, а други поштују завет. И, док то траје, молимо се да Свети Симеон не узме за грех онима који чине безаконје и који га и у Подгорици и у Београду, на разне начине и из разних побуда, неизбрисиво бришу из душе и памћења његовог народа и његове Цркве.